

Arrest

nr. 62 898 van 9 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten.

Van 2001 tot 2004 werkte u bij een geheime dienst van het ministerie van defensie in Erevan. Rond maart-april 2004 ging u met vakantie naar Astrachan, Rusland. U was op bezoek bij uw oom. Daar wou een vrouw die bevriend is met de familie van uw oom dat u en haar zoon, G.M. (...) (O.V. X), zouden trouwen. Haar zoon is van gemengde Azerisch-Armeense origine. Terug in Armenië vertelde u dit aan uw vriendin en collega. Die vriendin heeft dit doorverteld en heeft hieromtrent een schriftelijke verklaring afgelegd. Vervolgens kwamen 2 mannen van de militaire politie naar uw werk, waar ze aan u en aan de chef van uw dienst verklaarden dat ze de zaak in verband met uw contact met een man van

gemengde Azerisch-Armeense origine zouden onderzoeken. U werd ontslagen. Twee dagen na uw ontslag kwamen 3 personen van de militaire politie u thuis opzoeken. Ze probeerden u te laten bekennen dat u via Gevork Mahmedov geheime informatie heeft doorgespeeld aan de overheid van Azerbeidjan. Later kwamen 2 personen van de militaire politie naar uw woning, waarna u werd meegenomen naar de militaire politie in Erevan waar u 3 dagen werd vastgehouden en ondervraagd. Twee dagen na uw vrijlating diende u hieromtrent klacht in bij het parket-generaal. Ook heeft u omwille van deze problemen een advocaat geraadpleegd. Eind mei of begin juni 2004 ontving u een eerste convocatie waarmee u uitgenodigd werd voor het proces. Na het ontvangen van deze convocatie verliet u in juli 2004 uw land en ging u naar Astrachan waar u gehuwd bent met Gevorg Machmedov. In 2004 werd u tot 5 jaar bij verstek veroordeeld wegens landverraad.

Ook vreest u dat uw jongste zoon, Erik Machmedov, die van gemengde Armeens-Azerische origine is omwille van zijn vader, Gevork Machmedov, hierdoor in Armenië gediscrimineerd zou worden door zowel burgers als door overheidsdiensten.

U bent twee jaar terug, toen u in Zweden verbleef, Getuige van Jehovah geworden. U wilt niet dat uw zoon Emin Karapetyan, die 18 jaar wordt op 6 juni 2011, omwille van uw geloof zijn legerdienst doet. Uw zoon is kandidaat om gedoopt te worden als Getuige van Jehovah.

Ook vreest u opnieuw problemen te krijgen met de schoonfamilie van uw eerste ex-man, Vladimir Karapetyan, meer bepaald met uw ex-schoonmoeder, Manush Arakelyan. U mocht van uw ex-man en ex-schoonmoeder geen nieuwe relatie aangaan. Indien u dit wel zou doen, zou uw ex-man u vermoorden. Omwille van de problemen met uw ex-schoonfamilie bent u in uw land naar de politie en naar de deurwaarder gegaan. Ook heeft het parket zich met deze zaak beziggehouden.

Ook verklaart u niet te kunnen terugkeren naar uw land omwille van uw medische problemen. Meer bepaald verklaart u soms flauw te vallen en een soort epilepsieaanval te krijgen omwille van uw zenuwen en verklaart u dat er in Armenië onvoldoende medicatie voor het psychologisch welzijn voorhanden is.

In augustus 2004 verliet u Astrachan en ging u naar Frankrijk waar u op 27 september 2004 bij de bevoegde Franse instanties een asielaanvraag indiende. Enkele weken later werd u gerepatrieerd naar Rusland. Op 2 februari 2005 diende u een eerste maal een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstanties, waarna u in overeenstemming met de Dublinverordening gerepatrieerd werd naar Frankrijk. Vervolgens heeft u in 2006 Zweden een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde asielinstanties, waar uw asielaanvraag werd geweigerd. Daarna heeft u in 2009 in Denemarken een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde asielinstanties, waarna u verklaart te zijn gerepatrieerd naar Zweden. Ook in 2009 heeft u een asielaanvraag ingediend in Duitsland bij de bevoegde asielinstanties, waarna u zou worden gerepatrieerd naar Frankrijk, maar in de plaats daarvan bent u naar België gekomen. Op 22 oktober 2009 heeft u uw tweede asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Belgische asielinstanties, waarna u in overeenstemming met de Dublinverordening gerepatrieerd zou worden naar Zweden. Op 17 november 2010 heeft u in België uw derde asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Belgische instanties.

Nadat u Armenië verliet, werden uw ouders vaak lastig gevallen door de militaire politie, die wilden weten waar u was.

U bent in het bezit van een medisch attest van een arts van het Erasmusziekenhuis in Brussel, een faxkopie van een uittreksel van de geboorteakte van uw jongste zoon Erik Machmedov, kopieën van duplicaten van de geboorteakten van uw kinderen Elen Karapetyan en Emin Karapetyan, een kopie van uw huwelijksakte met uw eerste man, een kopie van uw studentenkaart, een kopie van uw diploma verpleegkunde, een kopie van uw examenboekje rechten, een kopie van een bevelschrift van de vice-minister van defensie dd. 02.05.2002, een kopie van een bevelschrift van de vice-minister van defensie dd. 24.10.2002 en een kopie van een bevelschrift van de vice-minister van defensie dd. 05.09.2004.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u verschillende tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende uw persoonsgegevens.

Zo heeft u uw eerste asielaanvraag ingediend onder de naam "N.S. (...)" (standaardformulier voor terugnameverzoeken eerste asielaanvraag, punt 1). Bij uw tweede asielaanvraag heeft u de naam "N.K. (...)" opgegeven (terugnameverzoek tweede asielaanvraag, punt 1). Daarbij stelt u dat "S (...)" gebruikt werd tijdens uw eerste huwelijk gedurende ongeveer 2 jaar (terugnameverzoek tweede asielaanvraag, punt 1). Bij uw huidige asielaanvraag gebruikte u eveneens de naam "N.K. (...)". Echter stelt u nu dat uw tweede man u gedwongen heeft om de familienaam van zijn moeder, met name "Stepanian", op te geven bij uw eerste asielaanvraag in België (verklaring DVZ derde asielaanvraag, punt 3 & 16 ; CGVS, p. 3). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u het zich niet herinnert, dat het misschien een misverstand was van de vraag en dat u tijdens uw tweede asielaanvraag onder invloed was van

medicatie, met name van Mirtazapine en Remeron (CGVS, p. 3). U verklaart deze medicatie nog steeds te nemen (CGVS, p. 3). U heeft echter geen enkel bewijs dat u toen die medicatie nam en nu nog neemt. Immers, in het door u neergelegde medisch attest worden Mirtazapine en Remeron niet vermeld (zie medisch attest). Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dat deze 2 medicijnen eventueel een vermindering van de concentratie kunnen veroorzaken maar dat geheugenproblemen niet vermeld worden als mogelijke bijwerking. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u onder invloed was van bovenvermelde medicatie niet afdoende om bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren. Uw verklaring volgens dewelke er misschien een misverstand was bij deze vraag is evenmin afdoende om dergelijke fundamentele tegenstrijdigheid – met name betreffende de reden voor de door u opgegeven valse naam tijdens uw eerste asielaanvraag – te weerleggen.

Ook verklaart u voor het CGVS dat uw ouders allebei “B (...)” als achternaam hebben en dat u de meisjesnaam van uw moeder nooit gekend heeft (CGVS, p. 6). Echter, bij uw eerste asielaanvraag stelt u dat uw ouders de achternaam “K (...)” dragen (standaardformulier voor terugnameverzoeken eerste asielaanvraag, punt 8 & 9) en bij uw tweede asielaanvraag beweert u dat uw vader “K (...)” heet en uw moeder “B (...)” (terugnameverzoek tweede asielaanvraag, punt 7, 8 & 17). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden stelt u dat u zich het interview niet kon herinneren en dat u onder invloed was van medicatie (CGVS, p. 6 & 7). Het door u neergelegde medisch attest somt echter enkel 4 medicijnen op en bevat geen informatie betreffende de eventuele door u gekende bijwerkingen door het innemen van deze medicijnen. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de door u ingenomen medicatie zoals vermeld wordt in het door u neergelegde medisch attest, geen geheugenproblemen kan veroorzaken. Bijgevolg heeft u bovenstaande tegenstrijdigheid niet kunnen verklaren.

Ook heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de verblijfplaats van uw ouders. Immers, voor het Commissariaat-generaal heeft u verklaard dat uw ouders en uw dochter Elen sinds ongeveer 5 jaar in Moskou verblijven (CGVS, p. 6 & 8). Echter, bij uw tweede asielaanvraag in oktober 2009 stelde u toen dat uw ouders en uw dochter in Polen verblijven (terugnameverzoek tweede asielaanvraag, punt 12 & 17). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u het zich niet herinnert en dat uw vader als trainer in Polen is geweest (CGVS, p. 7). Deze verklaring is niet afdoende gezien u bij uw tweede asielaanvraag expliciet verklaard heeft dat uw beide ouders en uw dochter in Polen waren (terugnameverzoek tweede asielaanvraag, punt 12 & 17).

Eveneens heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende uw huwelijksdatum met uw tweede man, G.M. (...). Bij uw derde asielaanvraag verklaart u dat jullie in de zomer van 2004, in juli of augustus, zijn getrouwd (CGVS, p. 7 ; verklaring DVZ derde asielaanvraag, punt 14). Echter, bij uw eerste asielaanvraag beweert u met uw tweede man getrouwd te zijn op 27 januari 2005 (standaardformulier voor terugnameverzoeken eerste asielaanvraag, opmerkingen). Bovendien verklaart uw toenmalige man, G.M. (...) (O.V. 5.717.085), bij zijn eerste asielaanvraag dat jullie gehuwd zijn op 23 januari 2005 (standaardformulier voor terugnameverzoeken G.M.(...) , opmerkingen). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid verklaart u dat u dit niet begrijpt gezien dit uw eerste interview was en de vorige 2 Dublinonderzoeken waren (CGVS, p. 8). Ook verklaart u zich niets te kunnen herinneren wat uw eerste asielaanvraag in België betreft en verklaart u dat bij uw tweede asielaanvraag enkel de reisroute werd gecontroleerd (CGVS, p. 8). Deze bewering verklaart echter niet waarom u, evenals uw toenmalige man, bij jullie eerste asielaanvraag in België stellen gehuwd te zijn in januari 2005. Daarenboven, gezien u verklaart enkel traditioneel gehuwd te zijn (CGVS, p. 7 ; verklaring DVZ derde asielaanvraag, punt 14), is er geen verwarring mogelijk omtrent welke huwelijksdatum bedoeld wordt.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende waar uw paspoort zich bevindt. Immers, bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u dat uw tweede man, G.M. (...), uw paspoort heeft afgenomen in Zweden (verklaring DVZ derde asielaanvraag, punt 21). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u echter dat uw paspoort door de militaire politie werd afgenomen (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat dit niet kan, dat u niet weet wie dit heeft geschreven, dat u niet eens een binnenlands paspoort heeft en dat u niet weet hoe u dan een internationaal paspoort aan uw man kan hebben gegeven (CGVS, p. 14). Deze verklaring verklaart niet waarom u bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweert dat uw tweede man uw paspoort heeft afgenomen in Zweden en is bijgevolg niet afdoende. Deze vaststelling doet vermoeden dat u uw paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie verborgen te houden.

Bovenstaande vaststellingen doen vermoeden dat u uw paspoort en bepaalde persoonsgegevens achterhoudt voor de bevoegde Belgische asielinstanties en maakt dat uw oprechtheid is aangetast en ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarenboven dient gewezen te worden op het manifeste gebrek aan bewijs betreffende de door u verklaarde problemen. Immers, betreffende uw werkgerelateerde problemen heeft u geen tastbaar bewijs kunnen voorleggen omtrent de 2 convocaties die u heeft ontvangen en het daaropvolgende vonnis van 2004 waarin u werd veroordeeld tot 5 jaar cel wegens landverraad (CGVS, p. 10 & 11). Ook heeft u geen tastbaar bewijs dat u omwille van uw aanhouding bij de militaire politie een klacht heeft ingediend bij het parket-generaal en een advocaat heeft gecontacteerd (CGVS, p. 20 & 21). Het Commissariaat-generaal heeft u 10 werkdagen gegeven om deze documenten binnen te brengen (CGVS, p. 11 & 12). U verklaarde dat u contact zal opnemen met uw ouders, dat u uw best zal doen en dat een fax misschien zal lukken binnen 10 werkdagen (CGVS, p. 11 & 12). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter niets ontvangen. Gezien uzelf de eerste convocatie heeft ontvangen, en uw ouders de tweede convocatie en het vonnis hebben ontvangen, en gezien u nog steeds contact heeft met uw ouders (CGVS, p. 6, 11 & 12), kan van u verwacht worden dat u in de mogelijkheid was deze documenten te bemachtigen. Ook heeft het Commissariaat-generaal tot op heden geen tastbaar bewijs ontvangen betreffende de verschillende klachten die u bij de politie heeft ingediend, uw contacten met de deurwaarder en met uw advocaat, en de behandeling van het parket betreffende de door u verklaarde problemen met uw ex-schoonfamilie (CGVS, p. 18 & 20). Nochtans verklaart u een proces-verbaal van uw klacht bij de politie en een ontvangstbewijs van uw advocaat te hebben ontvangen (CGVS, p. 18 & 21). Daarenboven heeft u sinds september 2004 in de Europese Unie zeven asielaanvragen ingediend (CGVS, p. 9), doch heeft u bij uw andere asielaanvragen geen van deze documenten getoond (CGVS, p. 10). Nochtans kan, gezien uw verschillende asielaanvragen en gezien uw hogere studies – met name heeft u verpleegkunde en rechten gestudeerd – van u verwacht worden dat u het belang onderkent van het voorleggen van documenten ter staving van uw asielrelaas en dat u al het mogelijke doet om alle documenten die uw asielaanvraag kunnen staven, te bezorgen aan de bevoegde asielinstanties. Deze vaststelling is zwaarwichtig omdat u na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal er nochtans in geslaagd bent om nog verschillende documenten – met name de kopieën van de (duplicaten van de) geboorteakten van uw kinderen, de kopie van uw huwelijksakte met uw eerste man, de kopieën van uw diploma verpleegkunde en van uw examenboekje en 3 kopieën van een bevelschrift van de vice-minister van defensie dd. 02.05.2002, dd. 24.10.2002 en dd. 05.09.2004 – te bezorgen aan het Commissariaat-generaal. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat de door u verklaarde problemen betreft die u gekend heeft omdat de militaire politie u ervan beschuldigt geheime informatie via uw tweede echtgenoot te hebben doorspeeld aan de overheid van Azerbeidjan (CGVS, p. 18), dient te worden opgemerkt dat u deze problemen niet aannemelijk heeft kunnen maken. Immers, het gebrek aan bewijs hieromtrent is reeds besproken geweest. Gezien deze problemen het gevolg zijn van uw contact met uw tweede man is het bovendien opmerkelijk dat u de hierboven besproken tegenstrijdige verklaringen betreffende jullie huwelijksdatum aflegt. Bovendien geven de 3 door u neergelegde documenten van de vice-minister van defensie dd. 02.05.2002, dd. 24.10.2002 en dd. 05.09.2004 respectievelijk enkel aan dat u werd aangenomen als soldaat in een technische functie, dat u werd aangenomen bij de technische dienst in een andere kazerne en dat u wordt ontslagen wegens het niet uitvoeren van de dienstplicht (zie vertaling bij documenten). Bovenstaande documenten bevatten echter geen informatie betreffende de problemen die u zou hebben gekend (zie vertaling bij documenten). Bovendien betreffen het slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden en waardoor de bewijswaarde van deze documenten gering is. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de aannemelijkheid van dit asielmotief.

Uw vrees jegens uw jongste zoon, Erik, heeft u niet aannemelijk kunnen maken. Meer bepaald vreest u dat Erik zowel door burgers als door overheidsdiensten zal gediscrimineerd worden omwille van zijn gemengde origine (CGVS, p. 17). Immers de vader van Erik, Gevork Machmedov, is van gemengde Azerisch-Armeense origine (CGVS, p. 17). Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er geen informatie voorhanden is die duidt op vervolging van Azeri van de kant van de overheid of intolerantie door de Armeense bevolking jegens hen. Ook worden Azeri in het dagelijkse leven geaccepteerd. Eveneens zijn er Azeri die werkzaam zijn in de gezondheidszorg of die werken voor de autoriteiten. Azeri worden beschouwd als Armeens staatsburger met de hiermee verbonden rechten en plichten. Bijgevolg heeft u uw verklaringen volgens dewelke uw jongste zoon zal gediscrimineerd worden, niet aannemelijk kunnen maken.

In geval van terugkeer wilt u niet dat uw zoon, Emin, die 18 jaar wordt op 6 juni 2011, omwille van uw geloof zijn legerdienst doet (CGVS, p. 17). Getuigen van Jehovah vervullen immers hun legerdienst niet (CGVS, p. 17). Er moet echter worden opgemerkt dat het niet zeker is dat uw zoon ooit zal opgeroepen worden en bovendien kan hij vrijgesteld worden van militaire dienst. Immers, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd in

het administratief dossier, blijkt dat mannen kunnen opgeroepen worden tussen hun 18 en 27 jaar. Zelfs indien men wordt opgeroepen, kan men medisch ongeschikt bevonden worden voor de legerdienst en zijn er verschillende andere categorieën vrijgesteld van legerdienst. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat uw zoon Emin bovenstaande problemen zou kennen ingeval van een terugkeer.

Eveneens heeft u uw verklaarde vrees voor uw eerste ex-man en zijn schoonfamilie – u zou bedreigd worden door uw ex-schoonfamilie en uw ex-man zou u vermoorden als u zou hertrouwen (CGVS, p. 18) – niet aannemelijk kunnen maken. Bovenop het reeds besproken gebrek aan bewijs hieromtrent, dient opgemerkt te worden dat u deze problemen niet vermeld heeft bij uw vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken, ook niet wanneer u gevraagd werd naar andere problemen met medeburgers die u nog niet heeft vermeld (vragenlijst DVZ derde asielaanvraag, punt 3). Geconfronteerd met deze vaststelling stelt u dat die vraag misschien niet gesteld is geweest, dat u enkel de vragen heeft beantwoord en dat u de term “medeburgers” verkeerd heeft begrepen (CGVS, p. 17). Deze verklaringen zijn niet afdoende gezien ze niet verklaren waarom u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nergens de door u verklaarde problemen met uw ex-schoonfamilie heeft vermeld. Deze vaststellingen tasten de ernst en de aannemelijkheid van de door u verklaarde vrees voor uw ex-schoonfamilie ernstig aan.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u bij uw eerste asielaanvraag verklaart na uw asielaanvraag in Frankrijk in 2004 een tijdje te zijn teruggekeerd naar Masis in Armenië (standaardformulier voor terugnameverzoeken eerste asielaanvraag, opmerkingen). Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de gegrondheid van de door u verklaarde vrees indien u naar Armenië zou moeten terugkeren.

Ook dient opgemerkt te worden dat u uw reisroute naar België niet aannemelijk heeft kunnen maken. U verklaart in 2009 van Duitsland naar België gereden te hebben met een jeep (CGVS, p. 16 ; terugnameverzoek tweede asielaanvraag, punt 13). Echter, bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u met de trein van Duitsland naar België te hebben gereisd (verklaring DVZ derde asielaanvraag, punt 34). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u met de trein van Denemarken naar Lübeck, in Duitsland, bent gereisd en dat u misschien dat bedoelde en dat u het zich niet herinnert (CGVS, p. 16). Deze verklaring is niet afdoende gezien het uw eerdere verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet weerlegt.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen – u verklaart soms flauw te vallen en een soort epilepsieaanval te krijgen omwille van uw zenuwen; en u verklaart dat er in Armenië niet genoeg medicatie voor het psychologisch welzijn voorhanden is (CGVS, p. 10 & 24) – geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw medisch attest van een arts van het Erasmusziekenhuis in Brussel, de kopie van een bevelschrift van de vice-minister van defensie dd. 02.05.2002, de kopie van een bevelschrift van de vice-minister van defensie dd. 24.10.2002 en de kopie van een bevelschrift van de vice-minister van defensie dd. 05.09.2004 werden reeds besproken. De faxkopie van een uittreksel van de geboorteakte van uw jongste zoon Erik, kopieën van duplicaten van de geboorteakten van uw kinderen Elen en Emin, de kopie van uw huwelijksakte met uw eerste man, de kopie van uw studentenkaart, de kopie van uw diploma verpleegkunde, de kopie van uw examenboekje rechten bevatten enkel gegevens betreffende u en uw gezin, doch bevatten geen informatie die uw tegenstrijdige verklaringen kunnen weerleggen of die uw problemen kunnen aantonen, en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zou kunnen brengen”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen. (hierna: de vreemdelingenwet), van het artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951; van de artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950. (hierna: het EVRM). Tot slot voert de verzoekende partij tevens aan dat er sprake is van een schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal werd gehoord op 24 januari 2011, waarbij zij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Armeens machtig is en heeft zij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De verzoekende partij klaagt de schending van het redelijkheidsbeginsel aan. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS 20 september 1999, nr. 82.301; RvS 18 april 1997, nr. 65.919). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-465/07>).

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De verzoekende partij citeert telkenmale een onderdeel van de bestreden beslissing en geeft een tegenargumentatie weer per onderdeel.

2.4.1. In een eerste onderdeel wijst de verzoekende partij er op dat zij bij haar huidige verzoekschrift een doktersattest heeft toegevoegd van 26 januari 2010 met het voorschrift van de medicamenten Mirtazapine en Remaron. Zij citeert dit medische attest in haar verzoekschrift en merkt op dat de redenering van de commissaris-generaal niet gevolgd kan worden nu de combinatie van al deze geneesmiddelen absoluut niet uitsluit dat de verzoekende partij zich niet meer herinnert wat zich heeft voorgedaan in de periode dat zij deze medicamenten innam. Zij voert dan ook aan dat de bestreden beslissing op dit punt niet naar behoren werd gemotiveerd en onredelijk is.

Verzoekster legt een medisch voorschrift neer ter staving van haar argumentatie. De verwerende partij merkt terecht op dat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat er sprake zou zijn van eventuele geheugenproblemen door het nemen van deze medicijnen. De Raad verwijst naar het informatieverlag dat zich in het administratief dossier bevindt betreffende deze medicamenten en waarin wordt gesteld dat deze geneesmiddelen kunnen leiden tot vermindering van concentratie, maar dat geheugenproblemen niet als bijwerking vermeld wordt. Het neergelegde medische voorschrift met vermelding van het medicijn Remaron en Mirtazapine en de argumentatie van verzoekster kan niet aangenomen worden als verschoningsgrond voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Wat betreft de verwarring omtrent de juiste familienamen van haar en haar echtgenoten stelt de verzoekende partij dat zij niet betwist dat er verwarring is en licht zij toe dat zij geboren is als "Babayan" en zij "Karapetyan" is geworden bij haar eerste huwelijk wat wettelijk is in Armenië. Nadien zou zij hebben samengewoond met "Makhmedov" en zij zou op dat moment de naam gebruikt hebben van diens Armeense moeder "Stepanyan". Zij laat dienaangaande gelden dat zij dit duidelijk heeft uiteengezet bij de commissaris-generaal die als nog stelt dat er sprake is van verwarring, wat volgens de verzoekende partij in strijd is met de plicht tot objectiviteit. Verzoekende partij wijst er op dat het niet abnormaal is dat etnische Armeniërs van gemengde origine een Armeense naam gebruiken en hun Azerische naam trachten te verbergen. De verzoekende partij benadrukt dat zij al deze namen wettelijk heeft mogen gebruiken in haar leven en dat er dus geen sprake kan zijn van de stelling van de commissaris-generaal dat er sprake zou zijn van een "valse naam".

De Raad stelt vast dat verzoekster doorheen haar verschillende asielaanvragen een verschillende naam gebruikt heeft. Zij stelt zelf in de verklaring (stuk 13, dossier 05/1095/BY, nr. 3) dat haar man haar hier (in België) dwong om zijn familienaam Stepanian op te geven. Haar officiële naam zou Karapetyan, de naam van haar eerste man zijn, die zijn conform de Armeense wetgeving en gebruiken overgenomen heeft na haar huwelijk. Babayan zou haar meisjesnaam zijn. De Raad stelt vast dat verzoekster wat haarzelf betreft geen enkel origineel identiteitsdocument voorlegt. Haar jongste zoon heet Makhmedov, de naam van haar tweede man, met wie zij niet officieel maar traditioneel gehuwd zou zijn. Deze zoon is in Parijs geboren en voormelde Azeriklinkende naam wordt door zijn in Parijs afgeleverde geboorteakte bevestigd. De authenticiteit van dit stuk wordt niet betwist door de verwerende partij.

2.4.2. Wat betreft de verwijzing in de bestreden beslissing naar “het terugnameverzoek”, stelt de verzoekende partij dat zij een kopie van het administratief dossier heeft gevraagd, doch geen kopie heeft verkregen van voormelde document. Zij voert dan ook aan dat het onduidelijk is of men nu verwijst naar een verklaring van verzoekster in de bestreden beslissing of naar een foutieve vermelding die in het dossier werd aangebracht door de overheden. De verzoekende partij beklemtoont dat haar moeder steeds verbleven heeft in Moskou en dat haar vader in Polen verbleef op het ogenblik dat hij daar voetbaltrainer was en benadrukt dat zij nooit iets anders heeft verklaard. Zij concludeert dan ook dat de bestreden beslissing steunt op foutieve gegevens.

De Raad stelt vast dat het document “terugnameverzoek” waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing zich wel degelijk in het administratief dossier bevindt. Aangezien de verzoekende partij reeds meerdere asielaanvragen heeft ingediend werd een vragenlijst “terugnameverzoek” in het kader van de Dublin II verordening afgenomen. De verzoekende partij heeft dit document ondertekend op 15 december 2009. Uit dit document blijkt dat de verzoekende partij verklaarde dat haar vader en moeder in Polen verbleven en uit het verhoorverslag van 24 januari 2011 blijkt dat de verzoekende partij verklaarde dat zij reeds 5 jaar in Moskou verblijven samen met haar dochter. De verzoekende partij heeft het voormelde document “terugname verzoek” van 15 december 2009 ondertekend en de bewering dat het hier zou gaan om een fout van de overheden kan niet worden aangenomen. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van de verzoekende partij. Bovendien geeft de verzoekende partij in haar verzoekschrift een bijkomende verklaring weer dat haar moeder steeds verbleven heeft in Moskou en dat haar vader in Polen verbleef op het ogenblik dat hij daar voetbaltrainer was.

Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat documenten “terugnameverzoek” van 15 december 2010 zich in het administratief dossier bevindt en de verzoekende partij heeft het recht om inzage te vragen bij de commissaris-generaal als bij de Raad. De verzoekende partij heeft hoe dan ook de kans gehad op inzage in het gehele administratief dossier. Dit wordt overigens niet betwist door de verzoekende partij.

2.4.3. Wat betreft het motief van de commissaris-generaal aangaande de tegenstrijdigheid die werd vastgesteld omtrent de huwelijksdatum van verzoekster met haar tweede man, laat de verzoekende partij gelden dat zij in alle duidelijkheid verklaarde dat zij nooit gehuwd was met haar tweede man, zodat er niet de minste verwarring is omtrent de huwelijksdatum. Zij zou wel verklaard hebben dat zij sinds juli 2004 samenwoont met haar man en dat zij met hem een huwelijksmis bijwoonde in januari 2005. De verzoekende partij stelt dat de commissaris-generaal een “heneininterpretierung” heeft gemaakt en dat er geen tegenstrijdigheid is op dit punt.

De Raad meent dat dit een overtollig motief is.

2.4.4. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent haar paspoort, verduidelijkt de verzoekende partij dat zij over geen paspoort beschikt, behoudens haar militair paspoort dat haar werd afgenomen en zij argumenteert dat de commissaris-generaal toch moet weten dat militairen in Armenië, geen civiel paspoort krijgen, maar wel een militair paspoort en laat gelden dat zij verder niets te verbergen heeft.

De Raad verwijst wederom naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

“(…)

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende waar uw paspoort zich bevindt. Immers, bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u dat uw tweede man, G.M. (...), uw paspoort heeft afgenomen in Zweden (verklaring DVZ derde asielaanvraag, punt 21). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u echter dat uw paspoort door de militaire politie werd afgenomen (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat dit niet kan, dat u niet weet wie dit heeft geschreven, dat u niet eens een binnenlands paspoort heeft en dat u niet weet hoe u dan een internationaal paspoort aan uw man kan hebben gegeven (CGVS, p. 14). Deze verklaring verklaart niet waarom u bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweert dat uw tweede man uw paspoort heeft afgenomen in Zweden en is bijgevolg niet afdoende. Deze vaststelling doet vermoeden dat u uw paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie verborgen te houden.

“(…)”

Ook hier dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen omtrent haar paspoort heeft afgelegd bij de commissaris-generaal en deze vaststellingen dus ook steun vinden in het administratief dossier. De verwerende partij merkt terecht op dat zelfs indien men de a posteriori bewering van de verzoekende partij aanneemt, met name dat zij over geen paspoort beschikt en haar "militair" paspoort werd afgenomen, dit hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden zoals weergegeven in het voormelde geciteerde onderdeel van de bestreden beslissing.

2.4.5. Verder benadrukt de verzoekende partij dat zij haar inspanningen zal verder zetten ten einde het bewijs te bekomen dat zij volstrekt ten onrechte werd veroordeeld wegens landverraad tot een straf van 5 jaar gevangenis. Zij stelt dat het onjuist is dat zij geen enkel nieuw gegeven zou bezorgd hebben aan de commissaris-generaal, vermits zij op 4 en 7 februari diverse stukken zou hebben bezorgd tegen ontvangstbewijs.

De verzoekende partij argumenteert dat kopieën niet elke bewijswaarde van een stuk kan ontnemen, zonder bijkomende argumentering. Zij licht toe dat zij werkte voor het Ministerie van Defensie en alle stukken minstens confidentieel zijn, zodat er zeker geen afschriften kunnen worden afgeleverd zonder de speciale toelating van de bevoegde militairen.

De Raad wijst er vooreerst nogmaals op dat de bewijslast rust op de asielzoeker die in de mate van het mogelijke zijn relaas aannemelijk dient te maken. De commissaris-generaal oordeelde dat het asielrelaas van de verzoekende partij niet geloofwaardig is, daar er verschillende tegenstrijdige verklaringen werden afgelegd omtrent persoonsgegevens en omdat de verzoekende partij geen bewijs heeft kunnen neerleggen ter staving van haar asielrelaas. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing in zijn geheel dient gelezen te worden.

De verzoekende verklaarde dat zij twee convocaties heeft verkregen, zij werd veroordeeld tot 5 jaar landverraad en zij een klacht heeft ingediend, doch heeft de verzoekende partij omtrent al deze elementen geen enkel bewijs neergelegd. De commissaris-generaal kan gevolgd worden in zijn stelling in de bestreden beslissing dat er van de verzoekende partij kan verwacht worden dat zij al het mogelijke doet om de documenten te verkrijgen ter staving van haar asielrelaas, temeer zij al reeds in de Europese Unie zeven asielaanvragen heeft ingediend.

De twee documenten die de verzoekende partij heeft neergelegd op 4 en 7 februari 2011 zijn, zoals de verzoekende partij zelf aangeeft louter fotokopieën. Aan fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend omdat ze gemakkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn. Waar de verzoekende partij argumenteert dat het overleggen van fotokopies niet elke bewijswaarde kan ontnemen, zonder bijkomende argumentering, verwijst de Raad naar wat reeds is uiteengezet en dient er benadrukt te worden dat documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De argumentatie van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen en de commissaris-generaal stelt terecht vast dat er geen enkel bewijsstuk is met enige bewijswaarde ter staving van de vervolging en veroordeling waarvan zij het voorwerp geweest zou zijn in Armenië.

2.4.6. Wat betreft haar zoon voert de verzoekende partij aan dat het niet vaststaat dat hij zijn militaire dienst hier en nu zou moeten volbrengen, aangezien hij kan sterven, de wet nog kan veranderen, Armenië kan ophouden met bestaan. Zij verwijst naar het artikel 46 van de Armeense Grondwet en wijst er op dat indien er geen ernstige dingen voorvallen, de Armeense grondwet voorziet dat iedereen dienstplichtig is en zij benadrukt dat uit niets blijkt dat haar zoon onder één van de categorieën van het artikel 12 van de Wet op de Militaire Dienstplicht zou vallen. De verzoekende partij citeert vervolgens een onderdeel van het Nederlandse Ambtsbericht van augustus 2010 omtrent Jehova's Getuigen en stelt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de bewezen gegronde vrees voor vervolging. Zij ontkent met klem dat zij is teruggekeerd naar haar land van herkomst na haar eerste asielaanvraag in Frankrijk en dat haar advocaat geen kennis heeft van wat genoemd wordt "*het standaardformulier terugnameverzoeken eerste asielaanvraag, opmerkingen.*" Volgens de verzoekende partij is het niet duidelijk door wie dat dit formulier werd ingevuld en in welke omstandigheden. De verzoekende partij wijst er op dat zij verklaarde dat zij met de trein uit Denemarken naar Lübeck in Duitsland is gereden en vervolgens met de wagen naar België.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de dienstplicht van haar zoon stelt de Raad vast dat hij op 6 juni 2011 meerderjarig werd. Daarenboven meent de Raad zoals verweerder stelt dat nergens vaststaat dat verzoekster zoon daadwerkelijk een getuige van Jehovah is, zal worden of nog zal blijven. Uit

verzoekster verklaring blijkt uitsluitend “*dat hij kandidaat is om gedoopt te worden*” (gehoorverslag, pagina 17). Verweerder stelt ook: “*Zelfs indien men wordt opgeroepen, men medisch ongeschikt kan bevonden worden door de legerdienst en er verschillende andere categorieën vrijgesteld zijn van legerdienst. Uit het door verzoekster zelf geciteerde ambtsbericht blijkt immers dat de mogelijkheid bestaat van alternatieve dienstplicht.*”

Wat betreft de terugkeer van verzoekster naar Armenië stelt de Raad vast dat dit geen steun vindt in het administratief dossier. Er is sprake van terugkeer naar Asthakhhan in Rusland en niet van een terugkeer naar Armenië.

2.4.7. Vervolgens benadrukt de verzoekende partij dat het niet juist is dat de Azeri, die er bijna niet meer zijn, in Armenië niet zouden worden gediscrimineerd. De verzoekende partij wijst er op dat het wel gaat om Azeri die reeds gedurende hun volledige leven in Armenië wonen en die een Armeense naam hebben aangenomen en Armeens spreken en het dan ook helemaal anders is voor Azeri's met een Azeri naam die zich voor het eerst in Armenië komen vestigen. Zij stelt dat er tot nu toe geen enkele Azeri in dat geval verkeert en zij verwijst naar het Ambtsbericht pagina 14.

Wat betreft de discriminaties van etnische Azeri's wijst het ambtsbericht dat zij vroeger de grootste minderheid waren in Armenië (ongeveer 200.000) en dat er nu enkele tientallen tot enkel honderden zouden zijn inclusief de personen van gemengde afkomst. Terugkeer van etnische Azeri die oorspronkelijk uit Armenië afkomstig zijn, komt in de praktijk voor zover bekend niet voor.

Uit zijn originele geboorteakte blijkt dat de zoon van verzoekster Artur een Azeri klinkende naam draagt en dat hij derhalve in geval van terugkeer naar Armenië als afkomstig uit een gemengd Azeri-Armeens huwelijk herkenbaar zou zijn. In tegenstelling tot de in het ambtsbericht vermelde personen van gemengde Azeri-Armeense herkomst zou hij niet reeds geïntegreerd zijn in de Armeense samenleving en een Armeense naam dragen. Het is niet uitgesloten dat verzoekster die kerkelijk gehuwd is met een na 1988 uit Armenië gevluchte etnische Azeri en een kind heeft met een Azeri klinkende naam evenals haar kind het voorwerp zouden kunnen zijn van discriminatie en maatschappelijke uitsluiting, die vallen onder het begrip daden van vervolging zoals omschreven in artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet, in geval van terugkeer naar Armenië.

Het ambtsbericht bevatten echter geen informatie over de behandeling van dergelijke personen in Armenië buiten een verwijzing in voetnoot 243 naar een document “*UNHCR, position on ethnic Armenians from Azerbaijan and mixed Azer-Armenian couples and the question of their admission, status and protection in Armenia, Genève, januari 2004.*” Dit document noch enige andere relevante informatie maakt deel uit van het administratieve dossier.

Het motief uit de bestreden beslissing met betrekking tot de situatie van Azeri in Armenië beantwoordt niet aan de situatie van verzoekster en haar zoon.

De bestreden beslissing wordt conform artikel 39/2 van de vreemdelingenwet vernietigd omdat de Raad niet tot een bevestiging of hervorming kan komen van de bestreden beslissing zonder aanvullend onderzoek.

De verzoekende partij heeft een stuk neergelegd uitgaande van Fedasil. De advocaat van verzoekster wijst er op dat het de argumentatie van verzoekster bevat en de inhoud van dit stuk verwerkt werd in zijn verzoekschrift. Derhalve dient niet afzonderlijk op dit stuk geantwoord te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 maart 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS